

Aidoma zmeului din copilărie

Flavius

Unde gândurile se înlocuiesc prin vise și somnul a rămas fără ochi
iubite mea citește în ele
cum se schimbă dorințele și mă întrupează într-un alter ego oscilant
ce mă transpune în privirile fixe
de mi se inhibă patimile
încât aş putea să mă deschid ca o uşă în afară
să-mi eliberez golul interior
și să-l umplu cu ea, rana să dispară fără urme.

Rămâne numai duhul meu
care zidește coloana prin care mă înalț
aidoma zmeului
din copilărie,
cu uimirea și bucuria trăită
din propria imaginație
pe care n-o poate repeta
nici propriul eu.